

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Til Glæden

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Til Glæden", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid79689/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Lyriske Digte

Til Glæden

Hulde Engel! Du min Barndoms Ven!
Troc Ledsager i de svundne Dage!
Siig mig da! hvor est du flygtet hen?
Siig mig: naar, naar kommer Du tilbage?

Skjønndt ukjendt Du eengang fulgte mig,
Da min Sjæl var fri for Sorg og Smerte;
Nu jeg kjender, nu jeg sjunger Dig,
Ak! hvi flygter Du nu fra mit Hjerte?

Dengang ukaldt var Du altid nær,
Leged med mig vaagen og i Drømme;
Nu jeg kalder Dig, o Ven saa kjær!
Ubønhørt jeg maae i Taarer svømme.

Boer Du i det Huus, hvor førstegang
Du har mine Læber lært at smile?
Boer Du paa den løvbekrandste Vang,
Hvor Du saae min Morgenstund bortile?

Blev Du i den Lund som jeg forlød,
Da mig Skjæbnen ud i Stormen kasted?
Hos den Kilde, som fra Bakkens Fod
Mellem Blomsterne forbi mig hasted?

Boer Du højt blandt hine Stjerners Hær,
Som jeg saae paa Himmelbuen tindre?
Har ej Himlen da det samme Skjær?
Er dens høje Stjernehvælving mindre?

Er ej nu som fordum Lunden grøn?
Kilden klar udi sin Blomsterramme?
Er min Ungdoms Dal ej længer skjøn?
Eller er jeg selv ej meer den samme?

283

St. St. Blicher

Milde Engel! kom endnu engang!
Fyld min Sjæl med hine Længsler søde!
Tryk mit Hjerte med Din Seraphsang!
Kvæg mit Blik med Haabets Morgenrøde!

See! jeg søger Dig, o kom igjen!
Hør jeg kalder, kom igen tilbage!
Send mig til mit gamle Eden hen,
Eller snart Du til det nye mig dragel!

284

Lyriske Digte

Den unge Lærkes Foraarssang

Blæs Søndenvind! lad Søen høre Dig!
Smelt Isen fra dens stille Sovekammer!
Lad de nyfødte Bølger boltre sig,
Og danse tindrende i Solens Flamme!

Skin mildt, o Sol! fra Dine Marker blaa!
Øs over Jorden Dine varme Bade!
Lad Blomsten af sin Vintergrav opstaae,
Og Skoven smykke sig med unge Blade!

Og see! Du striger paa Din Ungdoms Dag,
O Sol! indhyllet i Din Morgenrøde.
Jeg føler, Vind! Dit lette Vingeslag,
Og gynger mig i Dine Bølger bløde.

Jeg vugger mig paa Foraarsluft saa mild,
I Foraarsluft jeg strækker mine Vinger,
Jeg bader mig i Morgensolens Ild,
Og glødende mig op mod Himlen svinger.

Højt under Himlen stiger jeg med Sang,
I stærke Toner skal min Glæde strømme;
Hvor mine Fædre sig blant Skyer svang,
Der vil jeg og mit Foraarsliv udtømme.

Synk under mig, Du snebedækte Dal!
Dyb under mig, I hvide Bjergetoppe!
Nu vrimler det i højen Himmelsal,
Jeg hører mine Brøders Sang deroppe.

Jeg synger med: Velkommen skønne Vaar!
Med Blomster smaae Du mine Dale smykker;
Det brune Bjerg sin Sommerklædning faaer,
Og Skoven sine mørkegrønne Skygger.